

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.462/2014/73.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. május 10. napján tartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2014. március 31. napján kihirdetett 8.B.153/2014/17. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

I. r. és II. r. vádlottak cselekményeit bűnsegédként elkövetett testi sértés büntettének (1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés),

III. r. vádlott cselekményeit bűnsegédként elkövetett testi sértés büntette kísérletének (1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat) is minősíti.

III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 264.523 (kettőszázhatvannégyezer-ötszázhuszonhárom) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

II. r. vádlott tartózkodási helye: ..

III. r. vádlott személyi igazolványának száma: ...

Indokolás:

A Miskolci Törvényszék - megismételt eljárásban hozott - ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére, a szabadságvesztés büntetések súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, mert álláspontja szerint a kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék és azok a büntetési célok elérésére nem alkalmasak.

I. r. és II. r. vádlottak enyhítés céljából éltek a jogorvoslati jogukkal, míg a védőik - három napot fenntartva - nem jelentettek be fellebbezést. III. r. vádlott a kézbesítés útján közölt határozat ellen enyhítés érdekében élt fellebbezéssel, míg a védője nem jelentett be fellebbezést. IV. r. és V. r. vádlottak, valamint a védőik felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett éltek jogorvoslattal.

A másodfokú eljárásban a vádlottak, és a védők a fellebbezésük irányát fenntartották, kiemelve az igen jelentős időmúlást, valamint - az álláspontjuk szerint megállapítható - sértetti közrehatást.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a szabadságvesztés büntetések, de a közügyektől eltiltás mellékbüntetések súlyosítása céljából - valamennyi vádlottat érintően - fenntartotta az ügyészi fellebbezést.

Az ítélet tábla nyilvános ülést tűzött a Be. 361. §-ában írtak alapján, majd IV. r. vádlott pszichés állapotáról kapott információra figyelemmel elrendelte a vádlott igazságügyi elmeorvos-szakértői vizsgálatát és a Be. 353. §-ának (2) bekezdése értelmében - mivel bizonyítás felvétele vált szükségessé - tárgyalásra tért át.

Az igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményt az ítélet tábla a 2016. május 10. napján tartott tárgyaláson ismertette. Ugyanezen a tárgyaláson III. r. vádlott a személyi körülményeiben beálló változásról tett nyilatkozatot.

Az ítélet tábla a másodfokú tárgyaláson a Be. 353. §-ának (2) bekezdése alapján felvett részbizonyítás eredménye, továbbá a másodfokú tárgyaláson elhangzottak és a másodfokú eljárásban szerzett erkölcsi bizonyítványok alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és III. r. vádlott személyi körülményeit a Be. 352. §-ának (1) bekezdésének a/ pontjára figyelemmel kiegészíti és pontosítja a következők szerint.

III. r. vádlottnak időközben három gyermeke született, akiknek eltartásáról saját háztartásában gondoskodik, míg egy gyermek után havi ötezer forint tartásdíjat fizet. Munkahellyel rendelkezik, egy építőipari vállalkozónál dolgozik, ahol havi nyolcvanezer forint a jövedelme. Felesége jelenleg GYES-en van.

I. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet 7. oldalának utolsó mondata úgy helyesbítendő, hogy a vádlottat 2015. március 18. napján pártfogó felügyelet elrendelése mellett feltételes szabadságra bocsátották.

II. r. vádlottat érintően a Btk. 97. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel mellőzi az ítélet tábla a ... Városi Bíróság ...számú ítéletének a feltüntetését, mivel ezen büntetés az újonnan szerzett erkölcsi bizonyítványban már nem szerepel, ugyanakkor rögzítendő, hogy a ... Járásbíróság ... napján jogerős ... számú ítéletével kiszabott büntetésből a vádlott 2015. április 30. napján feltételes kedvezménnyel szabadult.

V. r. vádlott esetében a ... Városi Bíróság ... számú összbüntetési ítélete megállapította, hogy az elítélt különös visszaeső, továbbá a ... Városi Bíróság ... számú összbüntetési ítéletéből ... napján feltételes kedvezménnyel szabadult.

Elírás következtében helyesbítendő a tényállás a 14. oldal harmadik bekezdésében, mely szerint ... sértett és nem vádlott.

Az így kiegészített és pontosított tényállás mindenben megalapozott, ezért a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét ezen tényállás alapján bírálta felül, figyelemmel a Be. 352. §-ának (2) bekezdésében írtakra.

Az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett a Debreceni Ítélet tábla 2013. december 2. napján kelt Bf.I.703/2013/16. számú hatályon kívül helyező végzésében adott iránymutatásnak, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, feltárta a büntetőügy eldöntéséhez szükséges és releváns bizonyítékokat, azokat a mérlegelési körébe vonta, egyenként és összességében értékelte. A valóságghú tényállás megállapítását nagy mértékben elősegítették a szórakozóhelyen található kamerák által készített felvételek, a kihallgatott tanúk vallomása és az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson is előadott és pontosított szakvéleménye mellett. Az ítélet indokolása mindenre kiterjedő, a mérlegelés meggyőző.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

A törvényszék megállapította, hogy IV. r. és V. r. vádlottak - bár a sörözőbe nem mentek be, a sértettek bántalmazásában nem vettek részt - szándékerősítő hatással voltak vádlott-társaikra, amikor testi sértés okozására alkalmas eszközöket maguknál tartva csatlakozni akartak az I., II., III. r. vádlottakhoz. Pszichikai bűnsegédi minőségüket mindhárom sértett vonatkozásában - helyesen - megállapította az első fokú bíróság.

Ez a szándékerősítő pszichés hatás még inkább felfedezhető a bántalmazásban aktívan részt vevő három vádlott egymás közötti viszonyában. Az I. és II. r. vádlottak a sértett sérelmére elkövetett bűncselekményhez, a III. r. vádlott pedig a sértettet érintő testi sértéshez kapcsolódott pszichikai bűnsegédként.

Az ügyészi vád és a törvényszék által rögzített tényállás is tartalmazza azokat az adatokat, amelyek az említett részesi magatartást támasztják alá. Az ítéletábra ezért I. r. és II. r. vádlottak cselekményeit az 1978. évi IV. törvény 170. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett súlyos testi sértés büntettének, míg III. r. vádlott cselekményeit az 1978. évi IV. törvény 170. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, de a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés kísérletének is minősítette.

A törvényszék részletesen kifejtette az indokolásában, hogy a vádlottak esetében miért kedvezőbb az elkövetéskor hatályos anyagi büntetőjogi törvény és miért nem az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény rendelkezéseit alkalmazta. Az e körben írtak helytállóak, azokat osztja az ítéletábra, megjegyezve, hogy önmagában a középérték irányadóságát rögzítő törvényi rendelkezés jogszabályi hiánya még nem jelent feltétlenül enyhébb elbírálást, hiszen a bevezetését követően a középértéktől való eltérést a bíróság számára a törvény lehetővé teszi kellő indokolás mellett.

A törvényszék többségében helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további súlyosító hatást kell tulajdonítani az I., II. és III. r. vádlottak vonatkozásában a társtettesi elkövetésnek, valamint a büntetlen előéletű II. r. vádlott kivételével valamennyi vádlottat érintően annak, hogy büntetőeljárás hatálya alatt követték el a terhükre rótt bűncselekményeket.

A védők azon felvetését nem osztotta az ítéletábra, hogy a sértetti közrehatás enyhítő körülmény lenne, mivel a tényállásból ilyen tényre vonatkozó következtetést nem lehet levonni.

Tény, hogy a vádlottak nagy tárgyi súlyú, részben maradandó fogyatékoságot okozó testi épség elleni bűncselekményekben vettek részt, részben tevőlegesen. Ugyanakkor nyomatékos enyhítő körülmény a bűncselekmények elkövetésétől (2009. augusztus 7.) a jogerős elbírálásig eltelt időmúlás, amely testet öltött az elsőfokú bíróság által alkalmazott valamennyi vádlottat érintő joghátrányban. A kiszabott szabadságvesztések tartama ezért arányban áll az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel és a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokával.

Az ítéletábra a kifejtettek következtében nem talált indokot a kiszabott szabadságvesztés büntetések és a közügyektől eltiltás tartamának lényeges súlyosítására, miként azt a vádhatóság indítványozta. Nem volt alapja a részben felmentésre irányuló - ki nem fejtett - védői jogorvoslatnak sem, hiszen megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs törvényes lehetősége a másodfokú bíróságnak.

Az ítéletábra III. r. vádlott büntetlen előéletét, továbbá azt a tényt értékelve, hogy e bűncselekmények elkövetése után sem indult vele szemben más büntetőeljárás, figyelembe véve a személyi körülményeit is, úgy ítélte meg, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Az ítéletábra ezért az 1978. évi

IV. törvény 89. §-ának (1) és (2) bekezdését alkalmazva a rendelkező részben írt maximális 5 év tartamban III. r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtását felfüggesztette, figyelemmel a törvényhely (3) bekezdésében írtakra. Az 5 éves időtartamot indokolta a többszörös halmazat és a megállapított bűncselekmények tárgyi súlya, jellege.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés csak végrehajtandó szabadságvesztés mellett alkalmazható, ezért a másodfokú bíróság e vádlott esetében azt mellőzte, míg a vádlott társak vonatkozásában a bűncselekmények jellegére tekintettel helyes volt azok alkalmazása, miként a tartamuk is.

Az eddig írtakra figyelemmel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 403. §-ának (5) bekezdése értelmében az állam viseli, mivel a vádlottak nem kötelezhetők annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni.

Végezetül feltüntette a másodfokú bíróság II. r. vádlott tartózkodási helyének címét, valamint III. r. vádlott időközben megváltozott személyi igazolványának számát.

Debrecen, 2016. május 10.

Dr. Ficsór Gabriella sk. Dr. Diószegi Attila sk. Dr. Szabó József sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, a tanács tagja
előadó

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 8.B.153/2014/17. számú ítélete valamennyi vádlott vonatkozásában a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerős és III. r. vádlott szabadságvesztésének kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2016. május 10.

. Ficsór Gabriella sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.